

ŚLADAMI SŁONEK

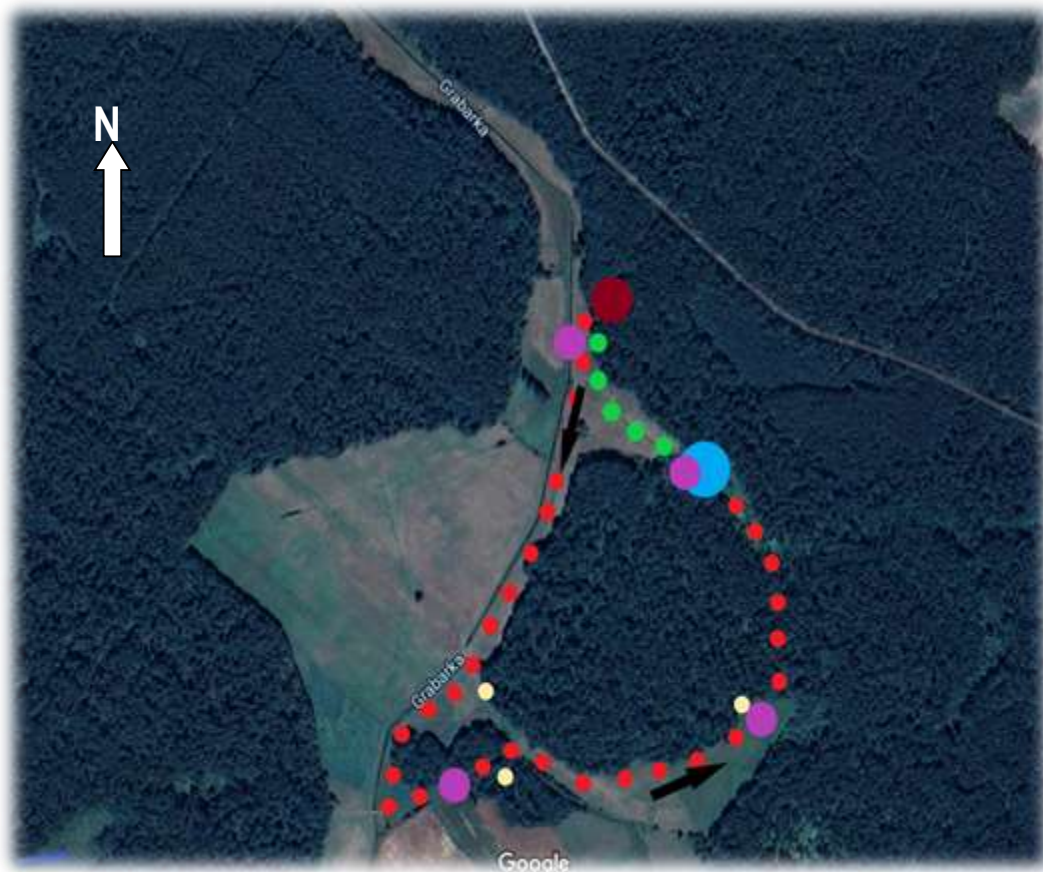
ŚCIEŻKA PRZYRODNICZA

O ścieżce słów kilka ...

Ścieżka przyrodnicza, którą stworzyłem znajduje się ok. 15 km. od mojego miejsca zamieszkania. Położona jest na skraju lasu w miejscowości o nazwie Kopytnik. Przepływa tam rzeka Grabarka. Znajdują się tam również łąki i polany, na których można spotkać wiele ciekawych roślin (m.in.: rzeżusznik Hallera, groszek łąkowy, maruna bezwonna, dzwonek rozpierzchły, pępawa miękka czy świerzbica pospolita), zwierzynę leśną (taką jak sarny, jelenie, łosie, dziki) oraz ptaki (w szczególności bocian czarny, drozd śpiewak, pliszka siwa, a przede wszystkim słonka zwyczajna).

W wykonaniu projektu pomógł mi ornitolog- proboszcz parafii Żeszczynka, do której należę.

Plan ścieżki przyrodniczej

LEGENDA

- **START/META -TU ZNAJDUJE SIĘ PLAN ŚCIEŻKI PRZYRODNICZEJ**
- **TRASA**
- **PUNKT INFORMACYJNY**
- **PUNKT WIDOKOWY**
- **DROGA POWROTNA**
- **CIEKAWE ROŚLINY I ZWIERZĘTA NA TRASIE**

DŁUGOŚĆ TRASY – 2500 M.

Start/Meta

I Punkt informacyjny

I Punkt informacyjny

Znajdujemy się trasie ścieżki przyrodniczej. Jest to obszar nadwyraz szczególny, ponieważ to teren dziewiczy, niezagospodarowany przez człowieka. To miejsce, w którym możemy się wyciszyć jednocześnie podziwiając rozległe malownicze tereny. Uroku temu miejscu dodaje rzeka Grabarka. Przemierzając teren możemy napotkać zwierzynę leśną żerującą na zarastających łąkach. Zwierzęta takie jak sarny czy dziki to naturalni mieszkańcy tych obszarów. Niejednokrotnie możemy spotkać tu bociana czarnego.

Ciekawa roślina chroniona

Ciekawa roślina chroniona

Wartym zwrócenia uwagi jest tutaj kwiat konwalii, a dokładniej jej zapach, który unosi się najintensywniej w porze maja i czerwca. W Polsce konwalia rośnie dziko w lasach, a także jest powszechnie uprawiana w przydomowych ogródkach. Zgodnie z przesłaniem ludowym, charakterystyczne kwiatki tej rośliny powstały z łez Matki Boskiej. Z kolei według innej legendy są one łzami Ewy, pierwszej kobiety wygnanej z Raju wraz z Adamem. Gatunek ten w Polsce objęto ochroną.

II Tablica informacyjna

II Tablica informacyjna

Dosyć ciekawym ptakiem zamieszkującym teren nieopodal naszej ścieżki jest drozd śpiewak. Pełni on funkcję „ZAPOWIADACZA”, bowiem zapowiada kulminacyjny moment tej ścieżki przyrodniczej. Kiedy drozd przestaje śpiewać to znak, że słońki wkrótce zaczynają ciągnąć.

Długość ciała drozda śpiewaka mieści się w granicach od 20 do 23,5 cm, masa ciała ptaka wynosi od 50 do 107 gramów. Samiec i samica są ubarwione jednakowo: mają brązowy grzbiet, pierś i boki są ochrowe, brzuch kremowo-żółty z wyraźnymi ciemnobrązowymi cętkami w kształcie litery „V”, podbrzusze jest barwy białej. Dziób jest żółtawy, a nogi i stopy są różowe.

III Tablica informacyjna

III Tablica informacyjna

Jesteśmy w podmokłej części olszynowego lasu. Tutaj rośnie skupisko czeremchy zwyczajnej. Jest to gatunek drzewa lub dużego krzewu z rodziny różowatych. Drzewo dorasta do 15 m, krzew od 0,5 do 4 m wysokości. Rodzi pięknie biało kwitnące kwiaty o mocnym zapachu.

To miejsce to również siedlisko pliszki siwej. Ten ptak wyróżnia się kolorem piór jak i śpiewem.

IV Tablica informacyjna

IV Tablica informacyjna

Słonka to gatunek średniego ptaka wędrownego. Jego czaszka ma specyficzną budowę. Oczy są przesunięte do tyłu co zwiększa obszar widzenia oraz umożliwia mu głębsze włożenie dzioba w ziemię. Sam dziób również nie jest typowy- na jego końcu znajduje się ruchomy element, który pozwala mu na wydobywanie dżdżownic.

Ptaki te oblatują pewien ściśle określony teren, szczególnie wzdłuż duktów leśnych, rzeczek i strumyków, nad bagnami lub na skraju lasu i nad łąkami. Ta trasa jest nazwana CIĄGIEM. Cała droga może liczyć nawet 5 km., a słonka pokonuje ją z prędkością 80 km/h. Celem tych lotów jest wyznaczenie terytorium i zwabienie samicy. Podczas samego lotu możemy usłyszeć charakterystyczny chrapliwy odgłos tego ptaka.

Po skończonym wieczornym „ciągu” ptaki tokują na ziemi, gdzie następuje kopulacja. Tokujący na ziemi samiec stroszy pióra, opuszcza skrzydła i rozłącza ogon, ukazując białe końce sterówek; równocześnie wyciąga szyję w górę, a dziób przykłada do wola.

Tokują w ciepłe, ciche i wilgotne wieczory. W wietrzne wieczory latają krótko, a w dni deszczowe i zimne w ogóle się nie pokazują.

CIEKAWOSTKI

- ▶ W dawnych czasach słonki pieczono w glinie, a największym przysmakiem były jelita.
- ▶ Jedno z piór, ze skrzydeł słonki było wykorzystywane w malarstwie, malarze podpisywali nim swoje dzieła.
- ▶ Trofeum z tego ptaka to pęczek piór, który wyrastał z kupra.

Jestem przekonany, że ta prezentacja nie oddała w pełni atmosfery i piękna tamtego miejsca, dlatego serdecznie zapraszam do zobaczenia go na własne oczy.

Bardzo dziękuję za uwagę!

autor: Arkadiusz Karpiuk